

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.V.35.577/2017/4. szám

A tanács tagjai: dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke

. Kurucz Krisztina előadó bíró

dr. Kárpáti Magdolna bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Major János jogtanácsos

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: dr. Ligeti Artúr Miklós jogtanácsos

A per tárgya: helyi adóhatározat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. május 24. napján kelt 30.K.30.646/2017/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 30.K.30.646/2017/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 (azaz tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000 (azaz hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes tulajdonát képezi a belterület 200181/28 helyrajzi számú, az ingatlan-nyilvántartásban „kivett, saját használatú út” megjelölésű ingatlan.

- [2] Az Önkormányzata a helyi adókról szóló 50/2011.(XII.15.)Kt. számú rendeletével 2012. január 1-jei hatállyal döntött a telekadó helyi bevezetéséről.
- [3] A kerületi Polgármesteri Hivatal Jegyzője (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) 2016. május 18-án levélben tájékoztatta felperest arról, hogy a tulajdonában álló ingatlan után a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 17.§-18.§-ai alapján telekadó bevallási és fizetési kötelezettsége keletkezett, amelyet nem teljesített. A szükséges nyomtatványok az önkormányzat honlapjáról letölthetőek, minden egyéb felvilágosítást telefonon, vagy ügyfélfogadási időben a megjelölt ügyintézőtől is kérhet. Felhívta a figyelmét arra is, hogy az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 172.§ (1) bekezdés c) pontja alapján az adóbevallási kötelezettségét nem teljesítő magánszemély adózó 200.000 Ft-ig, más adózó 500.000 Ft-ig terjedő mulasztási bírsaggal sújtható.
- [4] A felperes adóbevallási kötelezettségét a felszólítás után sem teljesítette.
- [5] Az elsőfokú hatóság a 2016. szeptember 26. napján kelt határozatával a felperest a helyi telekadó bevallási kötelezettségének elmulasztása miatt 150.000 Ft mulasztási bírság megfizetésére kötelezte, egyben felhívta bevallási kötelezettségének a pótlására.
- [6] Döntését a Htv. 17.§, 18.§, 19.§ a) pont, 20.§ (3) bekezdés, 52.§ 16. pont, az Art. 31.§ (1) bekezdés, 32.§ (2) bekezdés, 172.§ (1), (7), (21) bekezdések rendelkezései alapján hozta meg. Indokolása szerint adózó 1992. évtől 1/1 arányban tulajdonosa az ingatlannak, bevallási kötelezettségének a jogszabályi előírás ellenére nem tett eleget, és azt felszólításra sem pótolta.
- [7] A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2016. november 24. napján kelt BP/1008/10800/2/2016. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A kereseti kérelem

- [8] A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését kérte.
- [9] Előadása szerint már a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy az ingatlan 2002. óta a kerületi szabályozási tervben „közlekedési célú közterület”-ként van besorolva. Az alperes e tervet a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50.§-át megsértve nem szerezte be és nem vizsgálta meg. A kivett, saját használatú út közlekedési célú közterületté nyilvánításáról az elsőfokú hatóság tudott, és erre tekintettel telekadó igényt sem érvényesített. Ezt az állapotot a kerület Önkormányzat Képviselő Testületének a

helyi adókról szóló, 2016. január 1. napján hatályba lépett 30/2015.(XI.30.) önkormányzati rendeletének (a továbbiakban: Önk.r.) 7.§ (3) bekezdés a) pontja legalizálta akként, hogy az adómentességet rendeletileg is biztosította. Tárgyaláson közölte, hogy a hivatkozott szabályozási tervet az önkormányzat részére kellett az általa meghatározott társasággal elkészíttetnie.

Az elsőfokú határozat

- [10] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.
- [11] Indokolása szerint az elsőfokú hatóság jogszerűen járt el akkor, amikor a közhiteles ingatlan-nyilvántartásban szereplő bejegyzés alapján felhívta a felperest bevallási és adófizetési kötelezettségei teljesítésére, feltüntetve azok elmaradása esetére a jogkövetkezményt is. Az Önk.r. 7.§ (3) bekezdés a) pontja 2016. január 1-jei hatállyal rendelkezik akként, hogy a „kivett, saját használatú út” után - feltételekkel - 0 Ft az adó éves mértéke. Megalapozatlan azonban az a felperesi álláspont, hogy 0 Ft-os adómérték esetén az adóbevallási kötelezettséget nem kell teljesíteni.
- [12] Kifejtette továbbá, hogy a perben a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164.§-a alapján a bizonyítási kötelezettség a felperest terhelte. Előadása szerint ő rendelte meg az U. Kft.-től a szabályozási tervet, így azzal rendelkeznie is kellett, emiatt az elsőfokú bíróság mellőzte a terv beszerzését. A felperes adóbevallási kötelezettsége a Htv., az Art. megjelölt törvényhelyein, az ingatlan-nyilvántartás adatain alapul, és a szabályozási tervben foglaltaktól függetlenül fennáll.

A felülvizsgálati kérelem

- [13] A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését kérte.
- [14] Álláspontja szerint az ítélet sérti a Pp. 190.§ (2) bekezdés, 206.§ (1) bekezdés, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 50.§ (2) bekezdés rendelkezéseit. Változatlanul állította, hogy nincs adóbevallási és adófizetési kötelezettsége. Kifejtette, hogy sem az Inytv., sem a Pp. kötött bizonyítási rendszert nem ír elő, minden fajta bizonyítékkal meg lehet dönteni az ingatlan-nyilvántartás közhitelességi vélelmét. Az Önkormányzat 2002-ben elfogadott rendezési terve olyan bizonyítéknak minősül, amelyet a közigazgatási hatóságoknak, valamint az elsőfokú bíróságnak a közhiteles nyilvántartás adataival szemben el kellett volna fogadniuk.

- [15] Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [16] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [17] Az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés h) pontja értelmében a helyi önkormányzat a helyi közügyek intézése körében törvény keretei között dönt a helyi adók fajtajáról és mértékéről. A Htv. tartalmazza a törvényi kereteket, az 5.§ (1) bekezdés a) pontjában előírva, hogy az önkormányzat rendeletével vagyoni típusú adók, közöttük telekadó (17.§) bevezetésére jogosult. Törvényi felhatalmazás alapján döntött Önkormányzata 2012. január 01-jei hatállyal a telekadó bevezetéséről.
- [18] Az Alaptörvény 40. cikke szerint a közteherviselés alapvető szabályait a közös szükségletek kielégítéséhez való kiszámítható hozzájárulás érdekében sarkalatos törvény határozza meg. Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 28.§ (1) bekezdés a) pontja alapján Magyarországon minden természetes személy, jogi személy és más jogalany adó, járulék, hozzájárulás, vagyonszerzési illeték, pótlék vagy más hasonló - az állam közvetlen ellenszolgáltatása nélküli - rendszeres vagy rendkívüli fizetési kötelezettség teljesítésével járul hozzá a közös szükségletek fedezetéhez. Annak eldöntéséhez, hogy a helyi adó, mint közteher a felperest terhelte-e, szükséges volt meghatározni, a felperes illetve a tulajdonában lévő ingatlan a Htv. személyi és tárgyi hatálya alá tartoznak-e.
- [19] A Htv. 17.§-a szerint adóköteles az önkormányzat illetékességi területén lévő telek. A jogalkotó értelmezte a Htv. alkalmazásában a telek fogalmát (52.§ 16. pont) akként, hogy teleknek minősül az épülettel, épületrésszel be nem épített földterület. A Htv. 18.§-a rendelkezik az adó alanyáról: az, aki az év első napján a telek tulajdonosa.
- [20] A felperes nem vitatta, hogy tulajdonát képezi a kerület belterület 200181/28 helyrajzi számú ingatlan. Állította azonban, hogy az ingatlan-nyilvántartásban „kivett, saját használatú út” megjelölésű ingatlan nem tartozik a Htv. tárgyi hatálya alá, mert az „közlekedési célú közterület”. Az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott ítéletében arra, hogy a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján keresetét a felperes bizonyítani köteles. Az általa hivatkozott, a közigazgatási és a peres iratok közé be nem nyújtott tervezetből, annak meg nem ismertsége folytán nem derült ki, hogy az a helyi építési szabályzat részévé vált volna, és rendelettel az önkormányzat elfogadta. A tervezetnek a tulajdonában álló ingatlanra való hatását, összefüggését az adójogszabályokkal a felperes nem igazolta. Az elsőfokú bíróság iratszerűen rögzítette ítéletében azt a felperesi nyilatkozatot, hogy a tervet ő

rendelte meg, azzal rendelkeznie kellett, amelyből következően azt neki kellett előtárnia, így a - felülvizsgálati kérelemben megjelölt - Pp. 190.§ (2) bekezdés alkalmazásának, az ellenérdekű fél kötelezésének a dokumentum bemutatására, nem volt ténybeli alapja. Az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította meg tehát ítéletében, hogy az alperes a Htv. 17.§-18.§-ai, a közhiteles ingatlan-nyilvántartás (Inytv. 5.§ (1) bekezdés) adatai alapján tény- és jogszerűen minősítette felperest a Htv. személyi, az ingatlanát a tárgyi hatálya alá tartozónak.

- [21] Az Art. 125.§ (2) bekezdése értelmében az adóhatóság állapítja meg - a helyi iparüzési adó és az adóbeszedéssel megállapított idegenforgalmi adó kivételével - a helyi adókat (kivetéses adózás). A kivetéses adózásról az Art. 25.§ (1) bekezdés c) pontjában a jogalkotó akként rendelkezik, hogy az adómegállapítás e fajtajában az adót az adóhatóság bevallás alapján, kivetéssel állapítja meg. A felperesnek törvényi kötelezettsége a telekadó bevallás benyújtása, amelyet jogerős ítéletében az elsőfokú bíróság, határozatában az alperes helytállónan állapította meg.
- [22] Az adóbevallási kötelezettséget és annak teljesítését - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - nem befolyásolja az adó mértéke, azaz felperesnek első alkalommal abban az esetben is be kell nyújtania adóbevallását, ha szerinte az adómérték az önkormányzat rendelete alapján 0 Ft lenne.
- [23] A felperes adóbevallási kötelezettségét - teljes körű felhívás ellenére - nem teljesítette, így annak az Art. 172.§ (1) bekezdés c) pontján alapuló törvényes jogkövetkezményeit (mulasztási bírság fizetés) viselni köteles.
- [24] Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [25] *Telekadó bevallás benyújtására köteles a telekingatlan tulajdonosa, az adóhatóság a bevallás alapján kivetéssel állapítja meg a közterhet.*

Záró rész

- [26] A Kúria a felperest a Pp. 270.§-ának (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.
- [27] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről és mértékéről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának (1) bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló

6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján rendelkezett.

[28] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

, 2018. április 12.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk.
előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró